Beweging door bewogenheid

Het eerder aangekondigde interview in verband met het afscheid van hoofdredakteur C. *Neven* C. S. *Sp. is helaas komen te vervallen. Onderstaande gedachten, die in het kort zijn persoonlijke betrokkenheid bij de katechese schetsen, zijn merendeels ontleend aan de toespraken, gehouden tijdens de afscheidsreceptie, welke hem namens het HKI werd aangeboden.*

In december van het afgelopen jaar legde C. Neven zijn funktie als direkteur van het HKI en als sekretaris van de NRK neer. Hij was 22 jaren aan het instituut verbonden, waarvan 11 als direkteur. Tevens nam hij afscheid als hoofdredakteur van *School en Godsdienst* en *Verbum,* welke funktie hij sinds 1968 vervulde. 'Alleen hij die zelf ooit de redactie van een tijdschrift gevoerd heeft, kan weten wat het zeggen wil 22 jaren lang maand in maand uit de kopij te verzorgen, auteurs aan 'te trekken, om een visie gestalte te geven in een maandblad', zo schreef hij 'in *Verbum* bij gelegenheid van het afscheid van de toenmalige hoofdredakteur, pater W. Bless. In de 11 jaren dat hij zélf hoofdredakteur was, heeft hij ongetwijfeld ervaren wat deze gedachte in de praktijk betekende!
Hij streefde er met hart en ziel naar om *Verbum* spreekbuis te laten zijn van al wat er op katechetisch gebied in Nederland - maar ook daarbuiten - leefde. 'Je zag', aldus R. Sonnen (een van de HKI-medewerkers) tijdens de afscheidsreceptie op 21 december jl., 'katechese als een brede beweging, waarin ieder op zijn plaats zijn eigen verantwoordelijkheid had. In dat kader zag je ook de tijdschriften funktioneren. Het waren kanalen om die katechetische beweging levend te houden. Daarin werd gesignaleerd wat belangrijk was om die beweging verder te brengen. Ook in de tijdschriften heb je veel van jezelf geïnvesteerd. Je was er altijd op uit auteurs te vinden, die met kennis van zaken de vele facetten van de katechese en de verschillende richtingen daarbinnen konden belichten'.

C. Neven heeft zich in al die jaren altijd sterk weten te maken voor die katechetische beweging. Een van zijn grondbekommernissen was steeds dat katechese mensen moest samenbrengen. Door zijn persoonlijke inzet en vanuit een diepe geloofsovertuiging en pastorale bewogenheid heeft hij vele deuren open weten maken en veel samenwerking op gang gebracht.
De aanzet voor zijn katechetische arbeid is ongetwijfeld te vinden in de jaren dat hij, als een van de eerste Nederlanders die daar heen ging, studeerde aan het Institut Supérieur de Pastorale Catéchétique in Parijs. Deze jaren waren erg beslissend voor hem en bleven een begrip en inspiratie voor zijn verdere loopbaan. Wat hem vooral duidelijk werd, was dat de 'didaktiek' van de katechese anders moest: aktiverend, inspelend op ervaringen, belevingen en gevoelens om te komen tot een interiorisatie die niet alleen op onthouden gericht was. Een van de opgaven toen hij hier in Nederland begon, was dan ook een situatie te scheppen waarin ruimte zou ontstaan voor een levensnabije katechese. Geen gemakkelijke opgave, die hem ook teleurstellingen niet spaarde maar waarbij hij zich steeds geruggesteund voelde door zijn enthousiasme én deskundigheid. 'Ons land is te klein voor polarisatie. Er gaat bovendien zoveel kostbare tijd en energie veloren en er blijven zoveel terreinen braak liggen. Alleen samen kunnen we tot een effektieve katechese komen. Ook al is de wind wel eens tegen, zet dit werk voort'. Deze woorden, door hem uitgesproken tijdens de afscheidsreceptie die hem werd aangeboden, mogen nog eens extra onderstrepen welk belang hij hechtte aan samenwerking en gezamenlijke inspanning bij het zoeken naar nieuwe wegen.

Als direkteur van het HKI wist hij dit instituut uit te bouwen tot een landelijk apparaat en service-instituut dat op nationaal niveau en op alle fronten de ontwikkeling van de katechese in Nederland kon ondersteunen. Ook bracht hij, als katechetisch beleidsman, het overleg op gang met betrekking tot .de oprichting van de Nationale Raad voor Katechese, die in 1970 werd geïnstalleerd en waarvan hij zelf de sekretaris werd.

Ook op internationaal katechetisch terrein genoot hij veel vertrouwen·. Toen de polarisatie in Nederland ook gevolgen had voor de katechetische reputatie van onze kerkprovincie in Rome, was hij daar de overtuigende ambassadeur die onbegrip bij Romeinse instanties meerdere malen in begrip of minstens in tolerantie wist om te slaan, aldus Dr. J. Jansen, voorzitter van de NRK en bestuur HKI. Ook mgr. J. Bluyssen voelde zich naar zijn zeggen tijdens de bisschoppensynode in Rome eind 1977, toen het over katechese ging, met C. Neven als adviseur volkomen veilig. Middels diverse publikaties, o.a. in *Verbum,* deed hij regelmatig verslag van deze internationale bijeenkomsten.

C. Neven was en blijft in hart en nieren katecheet. Het feit dat hij zijn funkties binnen katechetisch Nederland heeft neergelegd, betekent niet dat hij de ontwikkelingen daarbinnen en daarbuiten niet met biezondere belangstelling blijft volgen. Daarom heeft hij, nadat hij zich eerst een tijdje wil terugtrekken om enige afstand van zijn werk te kunnen nemen, met graagte de opdracht geaksepteerd om binnenkort een studiereis naar Zuid-Amerika te maken om daar de katechese en de relaties tot de basisbewegingen te bestuderen. Opnieuw treedt hij daarmee binnen in een spanningsveld, opnieuw zal hij kennis kunnen maken met 'bewegingen in de katechese'.

Tot slot past ons een biezonder woord van dank voor de zorg en de toewijding die C. Neven in al die jaren aan *Verbum* besteedde. Wij weten, dat het voortbestaan van dit tijdschrift hem zeer ter harte gaat en hopen in de toekomst zijn wens om *Verbum* 'spreekbuis te laten zijn van al wat er op katechetisch gebied leeft' gestalte te kunnen blijven geven.

namens de redaktie
Jan Simons, sekretaris